

mellett ír levelet. A második terem a kaszinó. Hat-nyolc katona tanyázik most itt. Cigarettaznak, beszélgetnek, olvasnak.

A harmadik teremben egy horvát és egy német katona ülnek a zongoránál s annak a tetején játszanak valami malomjátékot. Reggel óta játszanak már három partit. Mind a német nyerte meg. Ebben a nagy teremben állanak a kis kórház orvosi felszerelései, Bányóczy Gyula dr. főorvos műszerei, mert ő a kórháznak orvosa.

A sebesülteket a főnővérén kívül még dr. Höfer Vilmosné és Sefcsik Ferencné ápolják. Reggeltől estig őrzik betegeiket, vigyáznak rájuk, meghallgatják és teljesítik kéréseiket. Az ellátásáról a betegeknek a székes káptalan gondoskodik. Minden napra a sebesülteknek ételmezésére a káptalan utal ki fejenként két körömet. S hogy ebből a pénzből gazdaságosan jöjjenek ki, a főzést is hölgyek vállalták el.

Papp Józsefné, Kréps Józsefné, özv. Mon-

dovicsné, özv. Suszter Józsefné, Kazán Erzsébet, Fischer nővérek és Babos Muci dolgoznak szorgalmasan felváltva a konyhában és élelőszobában Sefcsikné felügyelete alatt.

Csend, béke, nyugalom otthona ez a kis kórház. Semmi zaj, semmi veszekedés. A világtól is szinte mintha oldalt esnének s míg kint zajlik a nehéz, küzdelmes, háborús élet, itt békében pihenik ki sebeiket és fáradalmaikat azok, akik kidőltek.

A kis kórház ellátásában nincs hiány, de dohányról már igazán nem tudnak gondoskodni. Ma osztották ki utolsó cigarettajukat. Azt kérik tehát a jólelkűektől, vagy azoktól, akik gyűjtenek szivart, cigarettát, hogy szíveskedjenek az itt ápolott sebesülteknek is juttatni pár cigarettát.

Izgalmas idők

viharzó hangulata szállja meg a lelkeket. Hét hete tart a háboru, de máris egy örökkévalóságnak tűnik föl a milliók harcának változó esélyeitől felizgatott közönség előtt. Az izgalmat mérsékelni nem lehet, mert a hevülő temperamentum egyaránt fellobban a neki tetsző és nem tetsző hírek hallatára. De a nyugtalanság fölösleges. A nagy világháborúnak még csak a kezdeténél tartunk. Hiszen öt nagyhatalom és egy kicsi, de vad ország vivja elhatározó háborúját, amelyben millió és millió katona áll egymással szemközt. Mindegyik győzni akar és mindegyik hadsereg vezetője ismeri a maga célját, erejét, előnyeit, hátrányait, terepviszonyait, a másik hadsereg mozdulatait. Nekünk, az itthon hireket leső közönségnek, egy a kötelességünk: bizni és a reánk hagyott társadalmi feladatokért dolgozni. Nekünk jutott a könnyebb osztályrész, életüket, vérüket, fizikai megpróbáltatásaikat a mi biztonságunkért áldozó katonaságé a sokkalta súlyosabb. Izgalmaktól telített ezen nehéz időkben egy egészen különleges kötelesség hárul a sajtóra. Közönségét gyorsan és hitelesen kell a háboru minden eseményeiről és fordulatairól informálni. A *Győri Hírlap* eddigi egész élete ezt a célt szolgálta. A mostani súlyos időkben fokozottabb munkával és áldozatkészséggel teljesíti közönségével szemben vállalt kötelességét. A háboru tulajdonképpen ezután következik, elhatározó eseményei csak ezután fognak kifejlődni. A *Győri Hírlap* két hónapon át szinte naponként újra és újra bebizonyította sajtóműködésének komoly megbízhatóságát. Nemcsak legíríssebben értesít minden igaz és csak igaz eseményekről, de a helyi társadalmi feladatok jól végzéséhez is szívesen rendelkezésre adja össze erőit. Ezen izgalmaiban változó, mozgalmas, rendkívüli hetek után gyorsan elkövetkezt az új negyedév, a melynek elején bejelentjük, hogy hirszolgáltató forrásainkat megerősítettük és minden szellemi erőnkkel azon leszünk, hogy anyagi áldozatkészségünk segítségével Győrváros és vármegye közönségét, amelynek a *Győri Hírlap* mindennapi szükségletté vált, jól szolgálja.

Adakozzunk a Vörös Kereszt egyesület javára.

Riadalom Ujvárosban.

„Jelentem: fellázadtak a bosnyákok.”

A selyemgubó raktár körül. — A titokzatos esetepaté.

Győr, okt. 1.

Ha van város széles e monarchiában, hol a katonaság és a polgárság közötti jó viszony nem banális mondás csupán, hanem a szoros barátságának a kifejezése, úgy minden bizonnyal a mi városunk az, ahol a testvéries együttérzés, sőt együttműködés hagyományos szokás volt mindig.

Meleg szeretettel búcsúztunk távozott helyőrségünkől és szeretettel vártuk és fogadtuk az új helyőrséget Győr békés és vendégszerető falai közé. A más érához szokott, más környezethez szokott bosnyák katonáink deli legénység egy része egy-két incidenssel magára vonta a közönség figyelmét, az incidensek felett azonban városunk polgársága hamarosan napirendre tért abban a biztos meggyőződésben, hogy a bosnyákok tisztikara kellő módon biztosítani fogja az incidensek elkerülését.

Ma este féltízkor riasztó hír verte fel Ujváros lakosságát, amelynek tényállását bár eddig nem állapította meg a rendőrség, annyi azonban bizonyos, hogy tulzolt volt. Különböző verziók keltek szárnyra a városban, amelynek alapja az ujvárosi rendőrség telefonjelentése volt. — Ujvárosban a selyemgubó raktárba beszál-
lított bosnyák katonák fellázadtak.

Az egyik verzió szerint néhány ittas bosnyák katona Ujvárosban, a Tüz utcában bevert néhány ablakot s az ottani lakók úgy akartak elégtételt szerezni, hogy a bosnyák katonákat következtek megdobálták, mire azok az egyik doból megfogták, bevitték magukkal a kaszárnyába. Közben nagy tömeg gyűlt össze a kaszárnya előtt, követelték a behurcolt ember kiadását, mire a bosnyák katonák kilődöztek a házból a tömegre.

Hamarosan meg lehetett állapítani, hogy legalább is a főtűzözlésből semmi sem igaz.

A másik verzió szerint a selyemgubó raktárban felügyelői szolgálatot teljesítő Kovács nevű hivataloszoja telefonált az ujvárosi rendőrségre segítségért azzal, hogy a raktárban elhelyezett osztrák landwehrek és bosnyák katonák veszték össze egymással, közben a bosnyákok közül néhányan az utcára kerültek, ahol éppen arra ment egy polgárember, kinek kezében balta volt. Ezt a polgárembert annak örve alatt, hogy baltával nekik akart támadni, megfogták és bevitték a gubóraktárba. Az utcai zajongásra a bosnyákok egész százada feltűzött szuronnal kirohant az utcára, végighajszolták a gyanútlan

járókelőket, sőt többet közülök, Schüttig cipészt, Benkő napszámost és fiát, Nits Nándor kocsisát bevitték magukkal a kaszárnyába.

Mikor az ujvárosi rendőrség a telefonértesítést megkapta, értesítette dr. Angyal Armand kir. tan. főkapitányt, a vasúti katonai állomásparancsnokságot, ahonnan egy-népfelkelő készenlét rögtön kivonult. Dr. Angyal Armand kir. tan. főkapitány pedig azonnal személyesen járt közbe, hogy a Frigyes-laktanyában egy század bosnyák katonát helyezzenek készletbe és vonultassanak ki a selyemgubó raktárhoz. Mig ezek az intézkedések történtek, gróf Degenfeld százados Kállay Ubul főhadnaggyal autón rohogott ki. Utközben találkoztak a bosnyákok századosával, aki közölte velük, hogy semmi különös nem történt, bosnyák katonák és civilek összeveszttek, a bosnyákokat megdobálták, úgy, hogy azok közül kettő megsérült, ő azonban a katonák között rögtön rendet teremtett.

Ugy látszik, ezek után történt még a bosnyák katonák szuronyos kivonulása, akik elől az ujvárosiak menekültek és közölték a városban, hogy civileket vittek be bosnyákok a kaszárnyába.

Még egy verzió szerint, a cigánylaponon népfelkelők, akiket ma a szemle bizottság fegyveres szolgálatra alkalmasnak talált, ittas állapotban belekötöttek arra járó, ugyancsak ittas bosnyák katonákba, botokkal és revolverekkel fenyegették őket, mire a bosnyák katonák a selyemgubó raktárban alarmlózták századukat és szuronyos fegyverekkel végigfutva az utcán, bekes polgárokat is elfogtak és bevitték a kaszárnyájukba.

Munkatársunk a bosnyák századost, aki az incidens megszüntetése érdekében közbelépett, felkereste és érdeklődött a valódi tényállás felől. A századosnál egy balta, egy kés és egy kendőbe kötött kövek voltak, valószínűleg bűnjelöl. A százados munkatársunk kérdésére, hogy mi történt, katonás rövidséggel azzal válaszolt: — Semmi.

Az éjszaka folyamán érdeklődtünk dr. Angyal Armand kir. tan. főkapitánynál részletekért és hogy igaz-e, hogy polgárokat tartanak fogva. A következőkben volt szíves válaszolni: — Nem tudom, majd holnap megkapom a jelentést.

A selyemgubó raktár bejáratát az éjszaka folyamán fegyveres katonaság őrözte.

Nyilatkozat.

Tisztelettel tudatom a cigarettafüvő urakkal, hogy a **Flume—Triesti**

MODIANO S. D. CLUBSPECIALITE

10 fillérrel Azon felül forgalomba hozott egy **4 filléres** csomagolású papírt

Modiano specialité

gyár a háboru által okozott nehéz viszonyokra való tekintettel a szivarkahüvely árát **50 fillérre szállította le**, a könyvecskés szivarkapapír árát pedig

név alatt. — **Halász Ferenc** a **Modiano Flume—Triesti** gyár vezérképviselője.